

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ένατο τμήμα)

της 22ας Φεβρουαρίου 2024*

«Αίτηση αναιρέσεως – Θεσμικό δίκαιο – Ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών – Κανονισμός (ΕΕ) 211/2011 – Καταχώριση της πρότασης πρωτοβουλίας πολιτών – Άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β' – Πρόταση που δεν ευρίσκεται καταφανώς εκτός του πλαισίου των αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να υποβάλλει πρόταση για την έκδοση νομικής πράξεως της Ένωσης για την εφαρμογή των συνθηκών – Βάρος αποδείξεως – Ευχέρεια της Επιτροπής να προβεί σε μερική καταχώριση»

Στην υπόθεση C-54/22 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 27 Ιανουαρίου 2022,

Ρουμανία, εκπροσωπούμενη από τις L.-E. Baţagoi, M. Chicu, E. Gane και L. Liţu,

αναιρεσείουσα,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι οι:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους H. Croce και C. Urraca Caviedes,

καθής πρωτοδίκως,

Ουγγαρία, εκπροσωπούμενη από τον M. Z. Fehér και την K. Szíjjártó,

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα),

συγκείμενο από τους O. Spineanu-Matei, πρόεδρο τμήματος, S. Rodin (εισηγητή) και L. S. Rossi, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Αιμιλίου

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική.

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 5ης Οκτωβρίου 2023,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτηση αναιρέσεως, η Ρουμανία ζητεί την αναίρεση της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 10ης Νοεμβρίου 2021, Ρουμανία κατά Επιτροπής (T-495/19, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2021:781), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της Ρουμανίας με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως (ΕΕ) 2019/721 της Επιτροπής, της 30ής Απριλίου 2019, σχετικά με την προτεινόμενη πρωτοβουλία πολιτών με τίτλο «Πολιτική συνοχής για την ισότητα των περιφερειών και τη διατήρηση των ιδιαίτερων πολιτιστικών χαρακτηριστικών τους» (ΕΕ 2019, L 122, σ. 55, στο εξής: επίδικη απόφαση).

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Οι αιτιολογικές σκέψεις 1, 2, 4 και 10 του κανονισμού (ΕΕ) 211/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με την πρωτοβουλία πολιτών (ΕΕ 2011, L 65, σ. 1, και διορθωτικό ΕΕ 2012, L 94, σ. 49), έχουν ως εξής:

«1. Η συνθήκη [ΕΕ] ενισχύει την ιθαγένεια της [Ευρωπαϊκής] Ένωσης και βελτιώνει περαιτέρω τη δημοκρατική λειτουργία της Ένωσης προβλέποντας, μεταξύ άλλων, ότι κάθε πολίτης έχει το δικαίωμα να συμμετέχει στη δημοκρατική ζωή της Ένωσης μέσω της ευρωπαϊκής πρωτοβουλίας πολιτών [(στο εξής: ΕΠΠ)]. Η διαδικασία αυτή παρέχει στους πολίτες τη δυνατότητα να προσεγγίζουν απευθείας με αίτημά τους την [Ευρωπαϊκή] Επιτροπή, καλώντας τη να υποβάλει πρόταση έκδοσης νομικής πράξης της Ένωσης για την εφαρμογή των συνθηκών, δυνατότητα παρόμοια με το δικαίωμα που εκχωρείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δυνάμει του άρθρου 225 [ΣΛΕΕ] και στο Συμβούλιο [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] δυνάμει του άρθρου 241 [ΣΛΕΕ].

(2) Οι διαδικασίες και προϋποθέσεις που απαιτούνται για την [ΕΠΠ] θα πρέπει να είναι σαφείς, απλές, εύχρηστες και ανάλογες με τον χαρακτήρα της [ΕΠΠ], ώστε να ενθαρρύνουν τη συμμετοχή των πολιτών και να καθιστούν την Ένωση περισσότερο προσιτή. Θα πρέπει, ακόμη, να επιτυγχάνουν μια συνετή ισορροπία ανάμεσα σε δικαιώματα και υποχρεώσεις.

[...]

(4) Η Επιτροπή θα πρέπει να παρέχει στους πολίτες, ύστερα από σχετικό αίτημα, πληροφορίες και άτυπες συμβουλές σχετικά με [ΕΠΠ], κυρίως όσον αφορά τα κριτήρια καταχώρισης.

[...]

(10) Προκειμένου να διασφαλιστεί η συνοχή και η διαφάνεια σε σχέση με τις προτεινόμενες [ΕΠΠ] και να αποφευχθεί η περίπτωση συλλογής υπογραφών για πρόταση [ΕΠΠ] που δεν είναι σύμφωνη με τις προϋποθέσεις του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να είναι υποχρεωτική η καταχώριση των πρωτοβουλιών αυτών σε δικτυακό τόπο που θα διαθέσει για τον σκοπό αυτό η Επιτροπή πριν από τη συγκέντρωση των απαιτούμενων δηλώσεων

υποστήριξης από τους πολίτες. Όλες οι προτεινόμενες [ΕΠΠ] που είναι σύμφωνες με τις προϋποθέσεις του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να καταχωρίζονται από την Επιτροπή. Η Επιτροπή θα πρέπει να επιλαμβάνεται της καταχώρισης σύμφωνα με τις γενικές αρχές της χρηστής διοίκησης.»

3 Το άρθρο 1 του κανονισμού 211/2011 όριζε τα εξής:

«Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τις διαδικασίες και τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την υποβολή [ΕΠΠ] όπως προβλέπει το άρθρο 11 ΣΕΕ και το άρθρο 24 ΣΛΕΕ.»

4 Κατά το άρθρο 2 του κανονισμού αυτού:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. ως “[ΕΠΠ]” νοείται πρωτοβουλία η οποία υποβάλλεται στην Επιτροπή σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, με την οποία η Επιτροπή καλείται, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της, να υποβάλει οποιαδήποτε κατάλληλη πρόταση επί θεμάτων στα οποία οι πολίτες θεωρούν ότι απαιτείται νομική πράξη της Επιτροπής για την εφαρμογή των συνθηκών και την οποία υποστηρίζουν έγκυρα τουλάχιστον ένα εκατομμύριο υπογράφοντες προερχόμενοι από το ένα τέταρτο τουλάχιστον των κρατών μελών·

[...]

3. ως “διοργανωτές” νοούνται τα φυσικά πρόσωπα τα οποία σχηματίζουν μια επιτροπή πολιτών υπεύθυνη για την κατάρτιση και υποβολή [ΕΠΠ] στην Επιτροπή.»

5 Το άρθρο 4 του εν λόγω κανονισμού προέβλεπε στις παραγράφους 1 έως 3 τα εξής:

«1. Πριν από την έναρξη της συγκέντρωσης των δηλώσεων υποστήριξης από τους υπογράφοντες σχετικά με προτεινόμενη [ΕΠΠ], οι διοργανωτές οφείλουν να καταχωρίσουν την πρωτοβουλία στην Επιτροπή, παρέχοντας τις πληροφορίες στις οποίες αναφέρεται το παράρτημα II, ιδίως σχετικά με το αντικείμενο και τους στόχους της προτεινόμενης [ΕΠΠ].

[...]

2. Εντός δύο μηνών από την παραλαβή των πληροφοριών στις οποίες αναφέρεται το παράρτημα II, η Επιτροπή καταχωρίζει προτεινόμενη [ΕΠΠ] με μοναδικό αριθμό μητρώου και αποστέλλει βεβαίωση της καταχώρισης στους διοργανωτές, υπό τον όρο ότι πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

[...]

β) η προτεινόμενη [ΕΠΠ] δεν ευρίσκεται καταφανώς εκτός του πλαισίου των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής να υποβάλλει πρόταση για την έκδοση νομικής πράξης της Ένωσης για την εφαρμογή των συνθηκών·

[...]

3. Η Επιτροπή απορρίπτει την καταχώριση εάν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 2.

Εφόσον αρνηθεί την καταχώριση προτεινόμενης [ΕΠΠ], η Επιτροπή αναφέρει στους διοργανωτές τους λόγους της άρνησης, καθώς και όλα τα πιθανά ένδικα και εξώδικα μέσα που τίθενται στη διάθεσή τους.»

- 6 Το παράρτημα II του ίδιου κανονισμού, σχετικά με τις απαιτούμενες πληροφορίες για την καταχώριση προτεινόμενης ΕΠΠ, επέβαλλε την παροχή ενός συνόλου πληροφοριών για την καταχώριση μιας τέτοιας πρότασης, όπως είναι ο τίτλος της, το αντικείμενό της, η περιγραφή των στόχων της για τους οποίους η Επιτροπή καλείται να αναλάβει δράση και οι διατάξεις των Συνθηκών που θεωρούνται από τους διοργανωτές σχετικές με την προτεινόμενη δράση. Το ίδιο παράρτημα προέβλεπε επιπλέον ότι οι διοργανωτές δύνανται να παράσχουν λεπτομερέστερες πληροφορίες σχετικά με το αντικείμενο, τους στόχους και το πλαίσιο της πρότασης.
- 7 Ο κανονισμός 211/2011 καταργήθηκε από 1ης Ιανουαρίου 2020 με τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/788 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2019, σχετικά με την Ευρωπαϊκή Πρωτοβουλία Πολιτών (ΕΕ 2019, L 130, σ. 55).

Το ιστορικό της διαφοράς και η επίδικη απόφαση

- 8 Το ιστορικό της διαφοράς, όπως προκύπτει από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, μπορεί να συνοψισθεί ως εξής.
- 9 Στις 18 Ιουνίου 2013 υποβλήθηκε στην Επιτροπή η πρόταση ΕΠΠ με τίτλο «Πολιτική συνοχής για την ισότητα των περιφερειών και τη διατήρηση των ιδιαίτερων πολιτιστικών χαρακτηριστικών τους» (στο εξής: επίμαχη πρόταση ΕΠΠ).
- 10 Με την απόφαση C(2013) 4975 final, της 25ης Ιουλίου 2013, η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση καταχώρισεως της επίμαχης πρότασης ΕΠΠ με την αιτιολογία ότι αυτή βρισκόταν καταφανώς εκτός του πλαισίου των αρμοδιοτήτων της βάσει των οποίων μπορούσε να υποβάλει πρόταση για την έκδοση νομικής πράξεως της Ένωσης για την εφαρμογή των Συνθηκών, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 211/2011.
- 11 Με την απόφαση της 10ης Μαΐου 2016, Izsák και Dabis κατά Επιτροπής (T-529/13, EU:T:2016:282), το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως που ασκήθηκε κατά της ως άνω απόφασης.
- 12 Το Δικαστήριο, ενώπιον του οποίου ασκήθηκε αναίρεση, με την απόφαση της 7ης Μαρτίου 2019, Izsák και Dabis κατά Επιτροπής (C-420/16 P, EU:C:2019:177), αναίρεσε την ως άνω απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, και, αποφαινόμενο το ίδιο οριστικώς επί της προσφυγής, ακύρωσε την απόφαση C(2013) 4975 final.
- 13 Ειδικότερα, στις σκέψεις 61 και 62 της απόφασης της 7ης Μαρτίου 2019, το Δικαστήριο έκρινε ότι, προκειμένου να εκτιμήσει κατά πόσον πληρούται η προϋπόθεση καταχώρισεως του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 211/2011, το ζήτημα αν το προτεινόμενο μέτρο στο πλαίσιο μιας ΕΠΠ εμπίπτει στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής βάσει των οποίων αυτή μπορεί να υποβάλει πρόταση για την έκδοση νομικής πράξεως της Ένωσης προς εφαρμογή των Συνθηκών, κατά την έννοια της ως άνω διάταξης, δεν αποτελεί, εκ πρώτης όψεως, ζήτημα αναγόμενο στα πραγματικά περιστατικά ή στην εκτίμηση των αποδείξεων, αλλά αποτελεί, κατ' ουσίαν, ζήτημα ερμηνείας και εφαρμογής των επίμαχων διατάξεων των Συνθηκών. Επομένως, το εν λόγω θεσμικό όργανο δεν οφείλει, στο στάδιο αυτό, να ελέγξει κατά πόσον

έχουν αποδειχθεί όλα τα προβαλλόμενα πραγματικά στοιχεία ούτε κατά πόσον η αιτιολογία στην οποία στηρίζονται η πρόταση και τα προτεινόμενα μέτρα είναι επαρκής, αλλά οφείλει να εξετάσει αν, από αντικειμενικής απόψεως, τέτοια μέτρα, εξεταζόμενα *in abstracto*, θα μπορούσαν να ληφθούν βάσει των Συνθηκών.

- 14 Στις 30 Απριλίου 2019 η Επιτροπή εξέδωσε την επίδικη απόφαση, με την οποία καταχωρίστηκε η επίμαχη πρόταση ΕΠΠ, με την περιλαμβανόμενη στο άρθρο 1, παράγραφος 2, της ίδιας απόφασης διευκρίνιση.
- 15 Στις αιτιολογικές σκέψεις 1 και 2 της επίδικης απόφασης, η Επιτροπή προσδιόρισε το αντικείμενο και τους στόχους της επίμαχης πρότασης ΕΠΠ, όπως προέκυπταν από τις πληροφορίες που παρείχαν οι διοργανωτές.
- 16 Συνακόλουθα, σύμφωνα με τις ως άνω αιτιολογικές σκέψεις, σκοπός της πρότασης ήταν να δώσει η Ένωση, στο πλαίσιο της πολιτικής συνοχής, ιδιαίτερη προσοχή στις περιφέρειες με εθνικά, εθνοτικά, πολιτιστικά, θρησκευτικά ή γλωσσικά χαρακτηριστικά που διαφέρουν από τα χαρακτηριστικά των γύρω περιοχών. Για τις περιφέρειες αυτές, στις οποίες περιλαμβάνονται γεωγραφικές περιοχές που δεν διαθέτουν δομές με διοικητικές αρμοδιότητες, η πρόληψη οποιασδήποτε απόκλισης ή καθυστέρησης ως προς την οικονομική ανάπτυξη σε σύγκριση με τις γειτνιάζουσες περιφέρειες, η υποστήριξη της οικονομικής ανάπτυξης και η διατήρηση των συνθηκών για την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή θα πρέπει να γίνονται κατά τρόπο που να διασφαλίζει ότι τα χαρακτηριστικά τους παραμένουν αμετάβλητα. Γι' αυτόν τον λόγο, οι εν λόγω περιφέρειες πρέπει να έχουν ίσες ευκαιρίες πρόσβασης σε διάφορα κονδύλια της Ένωσης και πρέπει να εξασφαλίζεται η διατήρηση των χαρακτηριστικών τους και η κατάλληλη οικονομική τους ανάπτυξη, ούτως ώστε να υποστηριχθεί η ανάπτυξη της Ένωσης και να διατηρηθεί η πολιτιστική ποικιλομορφία της.
- 17 Στις αιτιολογικές σκέψεις 3 και 4 της επίδικης απόφασης, η Επιτροπή επισήμανε ότι, προκειμένου να ενθαρρυνθεί η προσφυγή του πολίτη της Ένωσης στον μηχανισμό της ΕΠΠ και, εν τέλει, η συμμετοχή του στον δημοκρατικό βίο της Ένωσης, οι διαδικασίες και οι προϋποθέσεις που απαιτούνται για την ΕΠΠ πρέπει να είναι σαφείς, απλές, εύχρηστες και αναλογικές προς τον χαρακτήρα της ΕΠΠ.
- 18 Στην αιτιολογική σκέψη 5 της επίδικης απόφασης, η Επιτροπή διευκρίνισε τα εξής:
«Νομικές πράξεις της Ένωσης με σκοπό την εφαρμογή των Συνθηκών μπορούν να θεσπίζονται κατά τον ορισμό των καθηκόντων, των πρωταρχικών στόχων και της οργάνωσης των διαρθρωτικών ταμείων, γεγονός που μπορεί να επιφέρει συνένωση των ταμείων, σύμφωνα με το άρθρο 177 [ΣΛΕΕ].»
- 19 Στην αιτιολογική σκέψη 6 της επίδικης απόφασης, η Επιτροπή επισήμανε ότι η επίμαχη πρόταση ΕΠΠ, «στον βαθμό που αποσκοπεί σε προτάσεις της [ίδιας] για νομικές πράξεις που ορίζουν τα καθήκοντα, τους πρωταρχικούς στόχους και την οργάνωση των διαρθρωτικών ταμείων και υπό την προϋπόθεση ότι οι χρηματοδοτούμενες δράσεις θα οδηγήσουν στην ενίσχυση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής της Ένωσης», δεν ευρίσκεται καταφανώς εκτός του πλαισίου των αρμοδιοτήτων της κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 211/2011.

20 Το άρθρο 1 της επίδικης απόφασης ορίζει τα εξής:

«1. Η προτεινόμενη [επίμαχη ΕΠΠ] καταχωρίζεται.

2. Δηλώσεις υποστήριξης της εν λόγω προτεινόμενης [ΕΠΠ] μπορούν να συγκεντρώνονται, με βάση την παραδοχή ότι η πρωτοβουλία αποσκοπεί στην υποβολή προτάσεων της Επιτροπής για την έκδοση νομικών πράξεων που ορίζουν τα καθήκοντα, τους πρωταρχικούς στόχους και την οργάνωση των διαρθρωτικών ταμείων και υπό την προϋπόθεση ότι οι χρηματοδοτούμενες δράσεις θα οδηγήσουν στην ενίσχυση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής της Ένωσης.»

Η προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 21 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 8 Ιουλίου 2019, η Ρουμανία άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της επίδικης απόφασης.
- 22 Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 8 Οκτωβρίου 2019, η Ουγγαρία ζήτησε να παρέμβει στη διαδικασία προς υποστήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής.
- 23 Προς στήριξη της προσφυγής της, η Ρουμανία προέβαλε δύο λόγους ακυρώσεως, εκ των οποίων ο πρώτος αφορούσε παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 211/2011 και ο δεύτερος παράβαση του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- 24 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, κατ' αρχάς, παραδεκτή την προσφυγή, εκτιμώντας ότι η επίδικη απόφαση συνιστούσε πράξη δεκτική προσφυγής, κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.
- 25 Εν συνεχεία, έκρινε ότι, στην απόφαση αυτή, η Επιτροπή είχε εκθέσει επαρκώς κατά νόμον τους λόγους που δικαιολογούσαν την καταχώριση της επίμαχης πρότασης ΕΠΠ.
- 26 Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο απεφάνθη, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε νομικό σφάλμα εκτιμώντας, κατά το στάδιο της καταχώρισης, ότι η επίμαχη πρόταση ΕΠΠ δεν βρισκόταν καταφανώς εκτός του πλαισίου των αρμοδιοτήτων της βάσει των οποίων μπορούσε να υποβάλει πρόταση για την έκδοση νομικής πράξεως για την εφαρμογή των Συνθηκών.
- 27 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ως αβάσιμη.

Τα αιτήματα των διαδίκων στην αναιρετική διαδικασία

28 Η Ρουμανία ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να ακυρώσει την επίδικη απόφαση·
- επικουρικώς, να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

- 29 Η Επιτροπή και η Ουγγαρία ζητούν από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και να καταδικάσει τη Ρουμανία στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 30 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, η Ρουμανία προβάλλει έναν και μόνο λόγο αναιρέσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 211/2011, σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 2, ΣΕΕ. Ο λόγος αυτός διαρθρώνεται σε δύο σκέλη, καθένα από τα οποία αφορά εσφαλμένη ερμηνεία της ως άνω διάταξης όσον αφορά το περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει η Επιτροπή προκειμένου να καθορίσει κατά πόσον μια πρόταση ΕΠΠ πρέπει να καταχωρισθεί.

Επί του πρώτου σκέλους του μοναδικού λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 31 Με το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως, το οποίο περιλαμβάνει δύο αιτιάσεις, η Ρουμανία υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία μίας εκ των προϋποθέσεων τις οποίες πρέπει να πληροί η αίτηση ΕΠΠ προκειμένου να καταχωρισθεί από την Επιτροπή, ήτοι της προϋπόθεσης του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 211/2011. Συγκεκριμένα, στις σκέψεις 105 και 106 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τα κριτήρια βάσει των οποίων η Επιτροπή οφείλει να εκτιμά αν μια πρόταση ΕΠΠ πληροί την εν λόγω προϋπόθεση.
- 32 Με την πρώτη αιτίαση, η Ρουμανία προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι κακώς έκρινε, στη σκέψη 105 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι η Επιτροπή δύναται να μην προβεί στην καταχώριση πρότασης ΕΠΠ μόνον εάν, κατά την εξέταση που πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της ως άνω διάταξης, καταλήξει στο συμπέρασμα ότι είναι δυνατόν να αποκλειστεί εξ ολοκλήρου το ενδεχόμενο να υποβάλει, βάσει της εν λόγω ΕΠΠ, πρόταση εκδόσεως νομικής πράξεως της Ένωσης για την εφαρμογή των Συνθηκών.
- 33 Συγκεκριμένα, από τις σκέψεις 61 και 62 της απόφασης της 7ης Μαρτίου 2019, *Izsák και Dabis κατά Επιτροπής* (C-420/16 P, EU:C:2019:177), προκύπτει ότι η Επιτροπή, προκειμένου να εκτιμήσει αν πληρούται η προϋπόθεση καταχώρισης που προβλέπεται στη διάταξη αυτή, οφείλει να περιοριστεί στο να εξετάσει αν, από αντικειμενικής απόψεως, τα προτεινόμενα μέτρα, εξεταζόμενα *in abstracto*, θα μπορούσαν να ληφθούν βάσει των Συνθηκών. Επιπλέον, κατά τη νομολογία αυτή, στο πλαίσιο της ως άνω εξέτασης, η Επιτροπή οφείλει να αναφέρεται στο αντικείμενο και στους σκοπούς της πρότασης ΕΠΠ, όπως προκύπτουν από τις υποχρεωτικές και, ενδεχομένως, τις συμπληρωματικές πληροφορίες οι οποίες μνημονεύονται στο παράρτημα II του κανονισμού 211/2011 και έχουν παρασχεθεί από τους διοργανωτές. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή διαθέτει, στο πλαίσιο της εξέτασης που οφείλει να διενεργήσει σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 211/2011, μειωμένο περιθώριο εκτιμήσεως, οπότε η εν λόγω εξέταση πρέπει να πραγματοποιείται αποκλειστικώς υπό το πρίσμα του αντικειμένου, των σκοπών καθώς και των διατάξεων των Συνθηκών που μνημονεύουν οι διοργανωτές στην πρόταση ΕΠΠ.

- 34 Ωστόσο, κατά τη Ρουμανία, στη σκέψη 105 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη το περιεχόμενο της ως άνω εξέτασης και, ως εκ τούτου, του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 211/2011, σε συνδυασμό με το παράρτημα II του ίδιου κανονισμού, καθόσον επέβαλε σιωπηρώς στην Επιτροπή την υποχρέωση να εξετάζει πρόταση ΕΠΠ υπό το πρίσμα όλων των διατάξεων των Συνθηκών, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που δεν μνημονεύθηκαν ρητώς από τους διοργανωτές στις πληροφορίες που αυτοί παρέσχον. Πλην όμως, μια τέτοια εξέταση δεν συνιστά απλή *in abstracto* εξέταση της πρότασης ΕΠΠ και, επιπλέον, δημιουργεί σύγχυση μεταξύ των διαφόρων σταδίων μιας ΕΠΠ.
- 35 Με τη δεύτερη αιτίαση, η Ρουμανία προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι έκρινε, στη σκέψη 106 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι, ακόμη και όταν, κατά την άποψη της Επιτροπής, υπάρχουν σοβαρές αμφιβολίες ως προς το κατά πόσον η πρόταση ΕΠΠ εμπίπτει στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της βάσει των οποίων μπορεί να υποβάλει πρόταση για την έκδοση νομικής πράξεως της Ένωσης για την εφαρμογή των Συνθηκών, η Επιτροπή οφείλει να καταχωρίσει την εν λόγω πρόταση προκειμένου να ξεκινήσει η πολιτική συζήτηση εντός των θεσμικών οργάνων.
- 36 Συναφώς, η απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2019, Purrinck κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-418/18 P, EU:C:2019:1113), στην οποία στηρίχθηκε το Γενικό Δικαστήριο εντός του ως άνω πλαισίου, δεν ασκεί, κατά τη Ρουμανία, επιρροή, δεδομένου ότι, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση αυτή, το Δικαστήριο είχε κληθεί να αποφανθεί επί των αποτελεσμάτων μιας καταχώρισης, και ιδίως επί του ζητήματος αν η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να προτείνει μέτρα που εντάσσονταν στο πνεύμα της επίμαχης στην εν λόγω υπόθεση ΕΠΠ.
- 37 Εν πάση περιπτώσει, η ερμηνεία την οποία προέκρινε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 106 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης μπορεί να οδηγήσει, κατόπιν της καταχώρισης πρότασης ΕΠΠ, στην εκκίνηση συζητήσεων επί προτεινόμενων πράξεων οι οποίες, στην πραγματικότητα, δεν εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Ένωσης. Πράγματι, μια τέτοια ερμηνεία, η οποία, στην πράξη, μεταθέτει οποιαδήποτε εξέταση σχετικά με το κατά πόσον η ΕΠΠ εμπίπτει στο πεδίο αρμοδιοτήτων της Ένωσης στο μεταγενέστερο στάδιο του άρθρου 10 του κανονισμού 211/2011, θα καθιστούσε το στάδιο της καταχώρισεως άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας.
- 38 Η Επιτροπή και η Ουγγαρία φρονούν ότι το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο. Κατά την Επιτροπή, το σκέλος αυτό είναι, εν πάση περιπτώσει, αλυσιτελές.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 39 Προκαταρκτικώς, όσον αφορά τις αρχές που διέπουν τη διαδικασία καταχώρισης προτάσεως ΕΠΠ, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 211/2011 προβλέπει ότι η Επιτροπή καταχωρίζει πρόταση ΕΠΠ εφόσον η οικεία πρόταση «δεν ευρίσκεται καταφανώς εκτός του πλαισίου των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής να υποβάλλει πρόταση για την έκδοση νομικής πράξης της Ένωσης για την εφαρμογή των συνθηκών».
- 40 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, σύμφωνα με τους σκοπούς των οποίων η επίτευξη επιδιώκεται με την ΕΠΠ όπως αυτοί εκτίθενται στις αιτιολογικές σκέψεις 1 και 2 του κανονισμού 211/2011 και συνίστανται, μεταξύ άλλων, στην ενθάρρυνση της συμμετοχής των πολιτών στη δημοκρατική ζωή της Ένωσης και στο να καταστεί η Ένωση πιο προσιτή, η εν λόγω προϋπόθεση καταχώρισεως πρέπει να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται από την Επιτροπή, οσάκις υποβάλλεται σε αυτήν πρόταση ΕΠΠ, κατά τρόπο που να διασφαλίζει ότι είναι ευχερής η πρόσβαση στην ΕΠΠ (πρβλ. αποφάσεις της 12ης Σεπτεμβρίου 2017, Αναγνωστάκης κατά

Επιτροπής, C-589/15 P, EU:C:2017:663, σκέψη 49, της 7ης Μαρτίου 2019, Izsák και Dabis κατά Επιτροπής, C-420/16 P, EU:C:2019:177, σκέψη 53, καθώς και της 20ής Ιανουαρίου 2022, Ρουμανία κατά Επιτροπής, C-899/19 P, EU:C:2022:41, σκέψη 44).

- 41 Επομένως, η Επιτροπή δύναται να απορρίψει την αίτηση καταχώρισεως προτάσεως ΕΠΠ βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 211/2011 μόνο σε περίπτωση κατά την οποία πρόταση ΕΠΠ, λαμβανομένων υπόψη του αντικειμένου και των σκοπών της, όπως προκύπτουν από τις υποχρεωτικές και, ενδεχομένως, τις συμπληρωματικές πληροφορίες που έχουν παράσχει οι διοργανωτές κατ' εφαρμογήν του παραρτήματος II του εν λόγω κανονισμού, καταφανώς δεν εμπίπτει στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων βάσει των οποίων η Επιτροπή μπορεί να υποβάλει πρόταση για την έκδοση νομικής πράξεως της Ένωσης για την εφαρμογή των Συνθηκών (αποφάσεις της 12ης Σεπτεμβρίου 2017, Αναγνωστάκης κατά Επιτροπής, C-589/15 P, EU:C:2017:663, σκέψη 50, καθώς και της 7ης Μαρτίου 2019, Izsák και Dabis κατά Επιτροπής, C-420/16 P, EU:C:2019:177, σκέψη 54).
- 42 Επιπλέον, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει επίσης ότι η Επιτροπή, προκειμένου να εκτιμήσει αν τηρήθηκε η προϋπόθεση καταχώρισεως που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 211/2011, οφείλει να περιοριστεί στην εξέταση του αν, από αντικειμενική άποψη, τα προτεινόμενα με πρόταση ΕΠΠ μέτρα, εξεταζόμενα *in abstracto*, θα μπορούσαν να ληφθούν βάσει των Συνθηκών (απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2022, Ρουμανία κατά Επιτροπής, C-899/19 P, EU:C:2022:41, σκέψη 46 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 43 Επομένως, εφόσον, κατόπιν μιας πρώτης αναλύσεως που πραγματοποιείται υπό το πρίσμα των υποχρεωτικών και, ενδεχομένως, των συμπληρωματικών πληροφοριών που παρέχουν οι διοργανωτές ΕΠΠ, δεν αποδεικνύεται ότι η πρόταση ΕΠΠ βρίσκεται καταφανώς εκτός του πλαισίου των εν λόγω αρμοδιοτήτων της Επιτροπής, το θεσμικό όργανο οφείλει να καταχωρίσει την πρόταση, υπό την επιφύλαξη της συνδρομής των λοιπών προϋποθέσεων του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 211/2011 (απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2022, Ρουμανία κατά Επιτροπής, C-899/19 P, EU:C:2022:41, σκέψη 47).
- 44 Υπό το πρίσμα αυτών ακριβώς των σκέψεων πρέπει να εξεταστεί το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως που προβάλλει η Ρουμανία, με το οποίο προσάπτει, κατ' ουσίαν, στο Γενικό Δικαστήριο ότι ερμήνευσε εσφαλμένως το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 211/2011, καθόσον διευκρίνισε, στις σκέψεις 105 και 106 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το εύρος του περιθωρίου εκτίμησης που διαθέτει η Επιτροπή προκειμένου να κρίνει αν μια πρόταση ΕΠΠ πρέπει να καταχωρισθεί.
- 45 Η πρώτη αιτίαση του σκέλους αυτού βάλλει κατά της σκέψης 105 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, στην οποία το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή δύναται να μην προβεί στην καταχώριση πρότασης ΕΠΠ μόνον εάν, κατά την εξέταση που πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 211/2011, καταλήξει στο συμπέρασμα ότι είναι δυνατόν να αποκλειστεί εξ ολοκλήρου το ενδεχόμενο να υποβάλει πρόταση εκδόσεως νομικής πράξεως της Ένωσης για την εφαρμογή των Συνθηκών.
- 46 Το εν λόγω κράτος μέλος προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι έκρινε πως η Επιτροπή, στο πλαίσιο της εν λόγω εξέτασης, δύναται να μην προβεί στην καταχώριση πρότασης ΕΠΠ μόνον εάν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι «είναι δυνατόν να αποκλειστεί εξ ολοκλήρου» το ενδεχόμενο η πρόταση αυτή να της παράσχει τη δυνατότητα να υποβάλει πρόταση νομικής πράξεως.

- 47 Συναφώς, επισημαίνεται ότι η ως άνω σκέψη αποτελεί το συμπέρασμα των σκέψεων 100 έως 104 της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου, κατά των οποίων δεν βάλλει η Ρουμανία στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως. Συνεπώς, με την εν λόγω διατυπώνουσα το συμπέρασμά του σκέψη, το Γενικό Δικαστήριο επιδίωξε μόνο να συνοψίσει τη νομολογία του Δικαστηρίου και το περιεχόμενο των διατάξεων του κανονισμού 211/2011 οι οποίες είναι κρίσιμες υπό το πρίσμα της εξέτασης στην οποία οφείλει να προβεί η Επιτροπή βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 211/2011 και τις οποίες υπενθύμισε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 100 έως 104 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.
- 48 Μολονότι, όμως, στη σκέψη 105 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο χρησιμοποίησε διαφορετικούς όρους ή διατυπώσεις από εκείνα που χρησιμοποίησε στις σκέψεις 100 έως 104 της ίδιας απόφασης, εντούτοις, από το γράμμα της σκέψης 105 δεν μπορεί να συναχθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο εισήγαγε με τη σκέψη αυτήν κριτήριο για την καταχώριση πρότασης ΕΠΠ αντίθετο προς τα στοιχεία που εξέθεσε στις σκέψεις 100 έως 104 της απόφασης του καθώς και προς τα κριτήρια που υπομνήσθηκαν στις σκέψεις 39 έως 43 της παρούσας απόφασης.
- 49 Ειδικότερα, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Ρουμανία, η σκέψη 105 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το Γενικό Δικαστήριο έκανε λόγο στη σκέψη αυτή για υποχρέωση της Επιτροπής να εξετάσει αν η πρόταση ΕΠΠ που της υποβλήθηκε μπορεί να στηριχθεί σε μια οποιαδήποτε από τις διατάξεις των Συνθηκών, συμπεριλαμβανομένων εκείνων τις οποίες δεν ανέφεραν ρητώς οι διοργανωτές.
- 50 Εν πάση περιπτώσει, από τη σκέψη 110 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, κατά της οποίας δεν βάλλει η υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως, προκύπτει ότι, εν προκειμένω, το άρθρο 177 ΣΛΕΕ, το οποίο η Επιτροπή όρισε στην αιτιολογική σκέψη 5 της επίδικης απόφασης ως δυνητική νομική βάση των νομικών πράξεων που θα μπορούσαν να εκδοθούν από την Ένωση, περιλαμβανόταν μεταξύ των διατάξεων που μνημονεύουν οι διοργανωτές στην επίμαχη πρόταση ΕΠΠ. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν δικαιολόγησε την καταχώριση της πρότασης αυτής βάσει διατάξεως Συνθήκης διαφορετικής από τις διατάξεις που είχαν μνημονευθεί στην εν λόγω πρόταση.
- 51 Συνεπώς, η αιτίαση που βάλλει κατά της σκέψης 105 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.
- 52 Η δεύτερη αιτίαση βάλλει κατά της σκέψης 106 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι, δεδομένου ότι η ιδιαίτερη προστιθέμενη αξία του μηχανισμού της ΕΠΠ έγκειται όχι στη βεβαιότητα του αποτελέσματος, αλλά στους διαύλους και στις ευκαιρίες που δημιουργεί η ΕΠΠ για τους πολίτες της Ένωσης να ενεργοποιήσουν τον πολιτικό διάλογο εντός των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, η Επιτροπή, ακόμη και όταν υπάρχουν σοβαρές αμφιβολίες ως προς το κατά πόσον η επίμαχη πρόταση ΕΠΠ εμπίπτει στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 211/2011, οφείλει να καταχωρίσει την εν λόγω πρόταση προκειμένου να καταστεί δυνατή εντός των θεσμικών οργάνων η πολιτική συζήτηση η οποία εκκινεί κατόπιν της καταχωρίσεως αυτής.
- 53 Η αιτίαση αυτή πρέπει να κριθεί αλυσιτελής, δεδομένου ότι προκύπτει ρητώς από την εν λόγω σκέψη ότι αυτή αποσκοπεί απλώς στην επίρρωση του συμπεράσματος στο οποίο κατέληξε το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 105 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, οπότε το σκεπτικό που παρατίθεται στην εν λόγω σκέψη 106 έχει απλώς επάλληλο χαρακτήρα σε σχέση με τα διαλαμβανόμενα στη σκέψη 105, τα οποία η Ρουμανία επέκρινε ματαίως στο πλαίσιο της πρώτης

αιτιάσεως, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 47 έως 51 της παρούσας απόφασης (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2020, Troszczynski κατά Κοινοβουλίου, C-12/19 P, EU:C:2020:725, σκέψη 60 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 54 Ως εκ τούτου, κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως εν μέρει αβάσιμο και εν μέρει αλυσιτελές.

Επί του δευτέρου σκέλους του μοναδικού λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 55 Με το δεύτερο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως, η Ρουμανία προσάπτει, κατ' ουσίαν, στο Γενικό Δικαστήριο ότι έκρινε, στη σκέψη 116 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι η Επιτροπή μπορούσε, δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 211/2011, όπως αυτό ερμηνεύθηκε από το Δικαστήριο, να προβεί σε «οριοθέτηση», σε «εξειδίκευση» ή ακόμη και σε μερική καταχώριση της επίμαχης πρότασης ΕΠΠ προκειμένου να διασφαλίσει την ευχερή πρόσβαση σε αυτήν, υπό την προϋπόθεση βεβαίως ότι τηρεί την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει και ότι δεν αλλοιώνεται το περιεχόμενο της επίμαχης πρότασης.
- 56 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο, χρησιμοποιώντας γενικούς όρους, αρνήθηκε, όπως και η Επιτροπή, να εξετάσει υπό το πρίσμα του συνόλου των πληροφοριών που παρείχαν οι διοργανωτές αν η επίμαχη πρόταση ΕΠΠ μπορούσε να καταχωρισθεί. Πλην όμως, κατά τη Ρουμανία, η συνεκτίμηση όλων των πληροφοριών που παρασχέθηκαν θα είχε κατ' ανάγκην οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι η δράση βάσει των άρθρων 174 έως 178 ΣΛΕΕ δεν καθιστούσε δυνατή, χωρίς παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 2, ΣΕΕ, την επίτευξη των ειδικών σκοπών της επίμαχης πρότασης ΕΠΠ. Οι νομικές βάσεις τις οποίες εξέτασε το Γενικό Δικαστήριο στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ουδόλως ασκούν επιρροή υπό το πρίσμα του πραγματικού σκοπού της επίμαχης πρότασης ΕΠΠ, ακριβώς διότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 211/2011, καθόσον παρέλειψε, κατά παράβαση της νομολογίας του Δικαστηρίου, να εκτιμήσει ότι έπρεπε να ληφθεί υπόψη το σύνολο των πληροφοριών που παρείχαν οι διοργανωτές.
- 57 Εν πάση περιπτώσει, το γενικό επιχείρημα που αφορά την ανάγκη διασφάλισης ευχερούς πρόσβασης στην ΕΠΠ δεν μπορεί να αποτελέσει, αφ' εαυτού, έρεισμα για την καταχώριση πρότασης ΕΠΠ η οποία δεν πληροί το σύνολο των προϋποθέσεων του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 211/2011.
- 58 Η Επιτροπή και η Ουγγαρία υποστηρίζουν ότι το δεύτερο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 59 Το δεύτερο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως που προέβαλε η Ρουμανία βάλλει κατά της σκέψης 116 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο έκρινε τα εξής:
- «[...] η απόφαση της Επιτροπής να καταχωρίσει την επίμαχη πρόταση ΕΠΠ “με βάση την παραδοχή ότι η πρωτοβουλία αποσκοπεί στην υποβολή προτάσεων [της ίδιας] για την έκδοση νομικών πράξεων που ορίζουν τα καθήκοντα, τους πρωταρχικούς στόχους και την οργάνωση των διαρθρωτικών ταμείων και υπό την προϋπόθεση ότι οι χρηματοδοτούμενες δράσεις θα οδηγήσουν στην ενίσχυση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής της Ένωσης” συνάδει με τον κανονισμό 211/2011, όπως αυτός έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο [...], καθόσον, όπως ήδη επισημάνθηκε, η Επιτροπή οφείλει να ερμηνεύσει και να εφαρμόσει την προϋπόθεση περί καταχώρισεως του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του προαναφερθέντος κανονισμού κατά τρόπον που να διασφαλίζει ευχερή πρόσβαση στην ΕΠΠ. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δύναται να προβεί, αναλόγως της περιπτώσεως, σε “οριοθέτηση”, σε “εξειδίκευση” ή ακόμη και σε μερική καταχώριση της επίμαχης προτάσεως ΕΠΠ προκειμένου να διασφαλίσει την ευχερή πρόσβαση [στην ΕΠΠ], υπό την προϋπόθεση βεβαίως ότι τηρεί την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει και ότι δεν αλλοιώνεται το περιεχόμενο της επίμαχης προτάσεως. Πράγματι, αυτός ο τρόπος ενέργειας παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα, αντί να απορρίψει την καταχώριση προτάσεως ΕΠΠ, να καταχωρίσει την πρόταση, προβαίνοντας στην εξειδίκευσή της, προκειμένου να διαφυλαχθεί η πρακτική αποτελεσματικότητα του σκοπού που επιδιώκει ο κανονισμός 211/2011. [...]»
- 60 Η Ρουμανία προσάπτει, κατ' ουσίαν, στο Γενικό Δικαστήριο παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 211/2011, στο μέτρο που το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή δικαιούτο να προβεί σε «οριοθέτηση», σε «εξειδίκευση» ή ακόμη και σε «μερική καταχώριση» της επίμαχης πρότασης ΕΠΠ και, ως εκ τούτου, στην καταχώριση της εν λόγω πρότασης προσδίδοντάς της το περιεχόμενο το οποίο περιγράφεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, της επίδικης απόφασης και υπομνήσθηκε στη σκέψη 20 της παρούσας απόφασης.
- 61 Καταρχάς, προκειμένου να εξεταστεί η αιτίαση αυτή, επιβάλλεται η διαπίστωση, στην οποία προέβη και ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 63 έως 68 των προτάσεών του, ότι, με τους όρους «οριοθέτηση», «εξειδίκευση» και «μερική καταχώριση», που διαλαμβάνονται στη σκέψη 116 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο θέλησε να αναφερθεί σε μία και μόνον έννοια, ήτοι στη μερική καταχώριση πρότασης ΕΠΠ, η οποία δεν περιλαμβάνει το σύνολο της αρχικώς υποβληθείσας από τους διοργανωτές πρότασης ΕΠΠ, η εμβέλεια της οποίας περιορίστηκε, ως εκ τούτου, είτε υπό το πρίσμα των προτάσεων συγκεκριμένων νομικών πράξεων που αυτή περιλαμβάνει είτε, όπως εν προκειμένω, υπό το πρίσμα του προσδιορισμού των νομικών πράξεων των οποίων προτείνεται η έκδοση ή, γενικότερα, υπό το πρίσμα του τρόπου σύμφωνα με τον οποίο καθορίζεται το αντικείμενο της πρότασης ΕΠΠ.
- 62 Εν συνεχεία, διαπιστώνεται ότι το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 211/2011 δεν προβλέπει ρητώς τη δυνατότητα της Επιτροπής να προβεί σε τέτοια μερική καταχώριση πρότασης ΕΠΠ.

- 63 Πάντως, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, για την ερμηνεία διάταξης του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο αυτή εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2022, *Sambre & Biesme και Commune de Farciennes*, C-383/21 και C-384/21, EU:C:2022:1022, σκέψη 54 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 64 Συναφώς, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 40 της παρούσας απόφασης, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, σύμφωνα με τους σκοπούς των οποίων η επίτευξη επιδιώκεται με την ΕΠΠ, όπως αυτοί εκτίθενται στις αιτιολογικές σκέψεις 1 και 2 του κανονισμού 211/2011 και συνίστανται, μεταξύ άλλων, στην ενθάρρυνση της συμμετοχής των πολιτών στη δημοκρατική ζωή της Ένωσης και στο να καταστεί η Ένωση πιο προσιτή, η προϋπόθεση καταχώρισης του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 211/2011 πρέπει να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται από την Επιτροπή, οσάκις υποβάλλεται σε αυτήν πρόταση ΕΠΠ, κατά τρόπο που να διασφαλίζει ότι είναι ευχερής η πρόσβαση στην ΕΠΠ.
- 65 Όπως υπογράμμισε ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 80 έως 94 των προτάσεών του, οι σκοποί αυτοί επιρρωνύουν την ερμηνεία της ως άνω διάταξης κατά την οποία η Επιτροπή πρέπει να μπορεί να προβεί σε μερική καταχώριση πρότασης ΕΠΠ.
- 66 Συγκεκριμένα, όπως ορθώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 116 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, η μη αναγνώριση της δυνατότητας αυτής στην Επιτροπή θα είχε ως συνέπεια η καταχώριση πρότασης ΕΠΠ να πρέπει, κατ' αρχήν, να απορρίπτεται στο σύνολό της ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία μέρος μόνον της πρότασης αυτής βρίσκεται καταφανώς εκτός του πλαισίου των αρμοδιοτήτων του εν λόγω θεσμικού οργάνου να υποβάλλει πρόταση για την έκδοση νομικής πράξεως της Ένωσης, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 211/2011. Επομένως, λόγω ενός ενδεχόμενου ασήμαντου σφάλματος καταλογιστέου στους διοργανωτές όσον αφορά την εμβέλεια των εν λόγω αρμοδιοτήτων, η πρότασή τους για ΕΠΠ θα έπρεπε να απορριφθεί στο σύνολό της, όπερ θα έθιγε προδήλως τον σκοπό της διασφάλισης ευχερούς πρόσβασης στην ΕΠΠ.
- 67 Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στη σκέψη 116 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι η Επιτροπή μπορούσε, με την επίδικη απόφαση, να προβεί σε μερική καταχώριση της επίμαχης πρότασης ΕΠΠ, οριοθετώντας το περιεχόμενο της ΕΠΠ σύμφωνα με το γράμμα του άρθρου 1, παράγραφος 2, της επίδικης απόφασης.
- 68 Όσον αφορά, τέλος, την αιτίαση ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε, όπως και η Επιτροπή, να εξετάσει την καταχώριση της επίμαχης πρότασης ΕΠΠ υπό το πρίσμα του συνόλου των πληροφοριών που παρείχαν οι διοργανωτές, αρκεί η διαπίστωση ότι, στη σκέψη 116 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, η οποία είναι η μόνη την οποία αφορά το υπό κρίση σκέλος του λόγου αναιρέσεως, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε μόνον επί της συμβατότητας της μερικής καταχώρισης της επίμαχης πρότασης ΕΠΠ με το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 211/2011, και όχι επί του ζητήματος αν, λαμβανομένων υπόψη των πληροφοριών που παρείχαν οι διοργανωτές, η πρόταση αυτή, όπως ενδεχομένως εξειδικεύθηκε από την Επιτροπή, εξέφευγε προδήλως των αρμοδιοτήτων δυνάμει των οποίων το εν λόγω θεσμικό όργανο μπορεί να υποβάλει πρόταση για την έκδοση νομικής πράξεως της Ένωσης.
- 69 Συνεπώς, το δεύτερο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

- 70 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, ο μοναδικός λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως εν μέρει αλυσιτελής και εν μέρει αβάσιμος και, ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί η αίτηση αναιρέσεως στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 71 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαινεται επί των δικαστικών εξόδων.
- 72 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 73 Δεδομένου ότι η Ρουμανία ηττήθηκε και η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της στα δικαστικά έξοδα, η Ρουμανία πρέπει να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή.
- 74 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 4, δεύτερη περίοδος, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν ένας παρεμβαίνων πρωτοδίκως μετέχει στην αναιρετική διαδικασία, το Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι αυτός φέρει τα δικαστικά έξοδά του.
- 75 Δεδομένου ότι η Ουγγαρία μετέσχε στην ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία, κρίνεται ότι πρέπει, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, να φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (ένατο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Η Ρουμανία φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

3) Η Ουγγαρία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(υπογραφές)